

394. Говори, Стефан Даймянка говори

На жътва (по икиндия)

ТД-94,2,22

Музикална нотация с текст:

Говори, Стефан Даймянка говори,
говори: – Даймяно, булка хубава,
хубава, аз ще на дюкян да ида,
да ида, малко ще, много да 'тида,
5 да 'тида, на пуция пари да носа,
– – –
да носа, ти да ма, мари, почакаш,
почакаш, доде се 'т кръчма завърна,
завърна: ако ма, либе ни чакаш,
ни чакаш, главата жа ти отрежа,
10 отрежа, като на пиле петровско,
петровско, като на ягне гергьовско,
гергьовско! Даймянка булка хубава,
хубава, тя си Стефанчо почака,
почака, девет въртена напрела,
15 напрела, и десетото запрела,
запрела, дорде петлите пропели,
пропели, пропели и повторили,
повтор'ли, Даймянината свекърва,
свекърва, тя й на Даймянка душманка,
20 душманка, тя на Даймянка думаше,
думаше: – Снахо Даймяно, Даймянке,
Даймянке, легни си, снахо, та поспи,
та поспи – кога си доди млад Стефан,
млад Стефан, аз жа та, мари, събуда,
25 събуда, портите да му отвориш,
отвориш! Даймянка, булка хубава,
хубава, легна Даймянка, та заспа,
та заспа; таман и сладко заспала,
заспала, Стефан на порти потропа,
30 потропа, потропа, още повика,
повика: – Либе Даймяно, Даймянке,
Даймянке, ила ми порти отвори,

Говори,	Стефан Даймянка говори,	отвори!	Ни е изляла Даймянка,
говори:	– Даймяно, булка хубава,	Даймянка,	на[й] е изляла майка му,
хубава,	аз ще на дюкян да ида,	35 майка му,	Стефан мама си говори,
да ида,	малко ще, много да 'тида,	говори:	– Къде е, мамо, Даймянка,
5 да 'тида,	на пуция пари да носа,	Даймянка,	та ти ми порти отваряш,
– – –		отваряш?	Мама на Стефан думаше,
да носа,	ти да ма, мари, почакаш,	думаше:	– Сино Стефане, Стефане,
почакаш,	доде се 'т кръчма завърна,	40 Стефане,	Даймянка снощи легнала,
завърна:	ако ма, либе ни чакаш,	легнала,	легнала, чедо, заспала,
ни чакаш,	главата жа ти отрежа,	заспала!	Стефан са люто разсърди,
10 отрежа,	като на пиле петровско,	разсърди,	извади ножче сребърно,
петровско,	като на ягне гергьовско,	сребърно,	та й главата отряза,
гергьовско!	Даймянка булка хубава,	45 отряза.	Клета й глава скачаше,
хубава,	тя си Стефанчо почака,	скачаше,	сладък й език думаше,
почака,	девет въртена напрела,	думаше:	– Либе Стефане, Стефане,
15 напрела,	и десетото запрела,	Стефане,	какво ти сторих-направих,
запрела,	дорде петлите пропели,	направих,	та ми главата отряза,
пропели,	пропели и повторили,	50 отряза,	чи аз та, либе, почаках,
повтор'ли,	Даймянината свекърва,	почаках,	доде петлите попеят,
свекърва,	тя й на Даймянка душманка,	попеят,	попеят, либе, повторат,
20 душманка,	тя на Даймянка думаше,	повторат:	моята пуста свекърва,
думаше:	– Снахо Даймяно, Даймянке,	свекърва,	тя ма накара да легна,
Даймянке,	легни си, снахо, та поспи,	55 да легна!	Кат зачу Стефан тез думи,
та поспи –	кога си доди млад Стефан,	тез думи,	извади ножче сребърно,
млад Стефан,	аз жа та, мари, събуда,	сребърно,	в клето са сърце прободете,
25 събуда,	портите да му отвориш,	прободете;	дорде издъхне, продума,
отвориш!	Даймянка, булка хубава,	продума:	– Либе Даймяно, Даймянке,
хубава,	легна Даймянка, та заспа,	60 Даймянке,	леж, либе, да са налижим,
та заспа;	таман и сладко заспала,	налижим,	двамата, либе, със теби,
заспала,	Стефан на порти потропа,	със теби	и до нас мъжко дитенци,
30 потропа,	потропа, още повика,	дитенци –	да са намери майка ми,
повика:	– Либе Даймяно, Даймянке,	майка ми	без нейно сино Стефана,
Даймянке,	ила ми порти отвори,	65 Стефана,	без нейна снаха Даймянка!

Бел. ред. Пуция – нефиксирана диалектна дума, може би диалектна форма от „пусия“ 'засада, военен пост'.

с. Борец, общ. Брезово, 13 декември 1964 г.

Милка Неделчева Вълканова, род. 1909 г.